Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

factu est qut dixi nullu eum posset uincire. qn continuo soluere et
Intea comes qeu tenebat mutari & introgare cep. qre lugari n posset.
an forte lutas solutarias de qualib fabule fert apd se habet ppt
qs lugari n poss. At ille respond nul se talu ar tu nosse. f habeo
frem mqt pbrm in mea puncia. & scio qa ille me infectu putat
pme missas ebias facit. & si nunc in alia uita eem ibi anima mea
pincessiones ei solueret apens. Dumq; aliqnto tempe ap comite
teneret. a nadiret qeum diligenti considerabant ex multu &
habitu & sermonib ei qd n erat de paupe uulgo ut dixerat. f
de nobilib. Te secto aduocans eu comes introgau intenti und
eet. pmittens se nichil ei mali facturu. peo si simplicit s qs fuisse
pderet. Qd du ille facet. ministru se regis manifestans respond.
f ego psingula tua responsa ognouera qd rustice n eras. Y nunc
digu quide es mortte. qd oms fis & cognati mei nulla s pugna
unte empti. n te tu occida ne fide mei pmissi puaricer. Vt g
qualiut uenditur eu lundonia fire so eu ducta. f nec a illo nec eu
illuc duceret. ullatenus potuit alligari. Veru eu alia atq; alia
uinculo ei gena hostes imponerent. & nichil pdeet. uidens q
emerat eu uinculis n potuisse cohiberi. donauit ei facultate
sese redimidi si poss. Atcia aut hora qndo misse fieri solebat.
sepissime uincula soluebant. At ille dato iure iurando ut re
diret ut pecunia illi pse mitteret. uenit cantia ad rege blothe
ru. qerat filu sororis eduldride regine eui minist fuerat. pe
tuit q. & accep ab eo pecunia sue redeptionis. ac suo dno pse ut